

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **C.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou A., so sídlom v B., IČO: X., za ktorú koná JUDr. A., advokát, konateľ, proti žalovanej **J.**, bývajúcej v P., **o zaplatenie 1.483,90 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3 C 160/2010, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 28. marca 2013 sp. zn. 19 Co 18/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 28. marca 2013 sp. zn. 19 Co 18/2011 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 13. októbra 2010 č.k. 3 C 160/2010-38 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 451,83 Eur v mesačných splátkach po 50 Eur, so splatnosťou vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod následkom zročnosti celého plnenia pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky a vo zvyšku žalobu zamietol, keď požadované plnenie malo vzniknúť v súvislosti s poskytnutím revolvingového úveru a dlh mal pozostávať z nesplateného zvyšku úveru, úroku za poskytnutie úveru, poistného a poplatkov z omeškania. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 28. marca 2013 sp. zn. 19 Co 18/2011 odmietol odvolanie advokátskej koncipientky Mgr. B. podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p., ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa si na zastupovanie v konaní zvolila advokátsku kanceláriu A., zastúpenú advokátkou Mgr. A., s tým, aby ju táto advokátka

zastupovala vo všetkých úkonoch v súdnom konaní, najmä pri vyhotovovaní a podaní návrhu na začatie konania a súhlasila, aby splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu. V prejednávanej veci odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podala Mgr. B., advokátska koncipientka advokátskej kancelárie A., ktorá doložila plnomocenstvo, v ktorom je splnomocnená advokátkou Mgr. A. na zastupovanie v danej veci s tým, že plnomocenstvo je udelené na jednotlivé právne úkony spojené s úplným vybavením vyššie uvedenej veci v súlade s § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov. Uviedol, že predmetné plnomocenstvo nespĺňa náležitosti § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z., keď advokátska koncipientka nebola poverená zastúpením advokáta na jednotlivý úkon, ale bola poverená na zastupovanie v danej veci s tým, že má vykonávať jednotlivé úkony spojené s úplným vybavením vyššie uvedenej veci, ktoré znenie odvolací súd považuje za neprípustné. Zastupovanie advokátskym koncipientom nemôže byť generálne a vzťahuje sa vždy len na jednotlivý úkon. Za podstatné odvolací súd považoval skutočnosť, že plná moc bola udelená obchodnej spoločnosti – advokátskej kancelárii, ktorá vykonáva a poskytuje právne služby, ktorej spoločníkmi a konateľmi môžu byť výlučne advokáti, čo Mgr. B., advokátska koncipientka, nie je. Pokiaľ advokátska koncipientka vo svojom mene podala odvolanie, ktoré i sama podpísala, pričom je vo vzťahu k zástupcovi žalobkyne v pracovnom pomere a jej plná moc udelená nebola, nemohol odvolací súd takéto odvolanie akceptovať a pripustiť, aby výkon advokácie vykonávala samostatne advokátska koncipientka vo vlastnom mene.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože z podaného odvolania podpísaného advokátskou koncipientkou a z predloženého plnomocenstva udeleného advokátskou kanceláriou koncipientke je zrejmé, že nebolo úmyslom splnomocniť koncipientku na celé konanie, ale iba na jednotlivý právny úkon. Zo strany súdu došlo k chybnému výkladu formulácie v plnomocenstve. Je nepochybné, že odvolanie podávala koncipientka v mene advokátskej kancelárie a nie vo svojom mene, keďže v hlavičke odvolania je uvedené, že žalobkyňa je zastúpená Advokátskou kanceláriou A. a nie advokátskou koncipientkou.

Žalovaná vyjadrenie k dovolaniu nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto prípustnosť dovolania z § 239 ods. 1, 2 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu vyplývajúcu z § 242 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania

sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľka vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nenamietala, tieto neboli zistené ani dovolacím súdom.

Dovolateľka namietala vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorú videla v tom, že súd odmietol odvolanie, hoci na takýto postup nebol dôvod.

Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa môže podať predovšetkým účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.), pričom účastníkom konania je navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) (§ 90 O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ako zástupcu si môže účastník zvoliť vždy advokáta (§ 25 ods. 1 O.s.p.), pričom zástupcovi, ktorého si zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo (§ 28 ods. 1 O.s.p.). Skutočnosť, že zástupca je oprávnený konať za účastníka pred súdom musí byť preukázaná a to spravidla predložením písomného plnomocenstva. Ak plnomocenstvo chýba, súd je povinný účastníka konania o tomto nedostatku informovať a zároveň ho vyzvať na jeho odstránenie.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa v tomto konaní poverila na svoje zastupovanie Advokátsku kanceláriu A. so sídlom v B., za ktorú koná advokátka a konateľka JUDr. A., ktorej plnomocenstvo udelené na zastupovanie v celom konaní (por. čl. 13) súd aj akceptoval a s ňou konal. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podané na hlavičkovom papieri Advokátskej kancelárie A. podpísala advokátska koncipientka Mgr. B., ku ktorému pripojila plnomocenstvo z 30. novembra 2010, udelené Mgr. A..

Dovolací súd sa plne stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že advokátskou koncipientkou predložené plnomocenstvo nespĺňa náležitosti ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. a tiež s názorom, že advokátsky koncipient nemá oprávnenie vo svojom mene podávať odvolanie proti rozhodnutiu súdu (či iné podanie vo veci samej) a na takýto úkon nemôže byť ako zamestnanec advokátskej kancelárie ani splnomocnený. Keďže však podaním odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa uplatňovala svoje procesné práva

žalobkyňa a nie koncipientka advokátskej kancelárie, súd bol povinný za účelom odstránenia nedostatku podpisu na to oprávnenou osobou (advokátkou) urobiť vhodné opatrenie formou písomnej výzvy adresovanej advokátskej kancelárii, obsahom ktorej mala byť predovšetkým informácia o nedostatku podpisu na podanom odvolaní a výzva na jeho odstránenie. Ak za situácie, keď súd prvého stupňa právnu zástupkyňu k odstráneniu tohto nedostatku nevyzval a odvolací súd bez nápravy jeho pochybenia odvolanie podpísané advokátskou koncipientkou ako podané neoprávnenou osobou odmietol, ide o postup nesprávny, ktorým odňal žalobkyni možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Uvedená vada zakladá prípustnosť dovolania a je tiež dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného uznesenie krajského súdu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júla 2014

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová